

[Pia Gjellerup]

I Socialdemokratiet glæder vi os endvidere over, at regeringen har opgivet at lade den sociale indsats indgå i tvangsudøvelsen som en straffeforanstaltning. Den sociale indsats har tidligere bygget og skal fortsat bygge på aftaler og frivillighed, sådan som den daværende justitsminister også valgte at antyde det i forbindelse med forespørgselsdebatten om unge lovovertrædere for godt et år siden. Det var til gengæld en nyorientering i forhold til den redegørelse, vi fik fra Justitsministeriet i november 1988. Vi kan kun kvittere for, at den positive bevægelse fra regeringens side på dette område også slår igennem i dette beslutningsforslag.

Under den netop omtalte forespørgselsdebat vedtog et flertal i Folketinget dels at indhente forslag fra kommuner og andre sagkyndige om initiativer i forhold til unge lovovertrædere, dels at pålægge regeringen at udarbejde en plan for en forbedring af indsatsen med angivelse af ressourcebehov og forventet effekt og endelig at forelægge nødvendige lov- eller bevillingsforslag. Det var en dagsorden, der blev vedtaget i Folketinget, og regeringen modsatte sig den ikke, sådan som jeg husker det. Opfølgningen af denne vedtagelse i Folketinget mangler desværre ganske. Fristen er ellers for længst overskredet.

Bortset fra en antydning af, at der har været inddraget sagkyndige i drøftelser om skitsen til beslutningsforslaget, så er der ingen oplysninger om andre initiativmuligheder, endside en plan herfor, ingen konkrete ressourceovervejelser og ikke et eneste ord om den forventede positive effekt. Det er en svaghed, som vi kun kan søge at rette op på under det forestående udvalgsarbejde.

Der er dog allerede i dag grund til at høre justitsministeren om de bagvedliggende rokeringer af ressourcer, som samlet fører til den ganske lakoniske antagelse i bemærkningerne, at forsøgsordningen kan holdes inden for de eksisterende budgetrammer. Der må være en række omflytninger, som kan betinge dette udsagn.

For Socialdemokratiet gælder det, at vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet. Der er meget, vi skal have oplyst for at kunne komme videre. Nu lægges der foreløbig op til et ganske beskedent nyt skridt i forhold til unge lovovertrædere, og vi kan sige, at det beskedne, der er, er så forholdsvis positivt, at det kan vi kun se frem til bliver behandlet positivt i Retsudvalget.

### **Pernille Sams (KF):**

Den konservative folketingsgruppe er meget positiv over for justitsministerens beslutningsforslag.

Vi mener, det er et godt forsøg på at præsentere de unge 15-17-årige, der er kommet ud i lettere kriminalitet, for en mærkbar reaktion fra samfundets side, uden at det er via de traditionelle strafformer, som i mange tilfælde ikke egner sig til helt unge mennesker. Det er et forsøg på at markere over for de unge, at de gør noget galt, og at samfundet ikke er ligeglad med det. Således kan det nemlig ofte se ud for et ungt menneske, der i dag får det ene tiltalefrafald efter det andet og den ene betingede dom efter den anden.

Vi mener, at de ungdomskontrakter, der nu lægges op til, rigtigt anvendt vil forebygge videre kriminalitet. De vil nemlig forhindre, at de unge blot fortsætter deres småkriminalitet uden rigtig at opdage, at de er kriminelle, før det er for sent. Derfor mener vi, at forsøgene kan blive af stor værdi.

Det gælder om hurtigt at få konfronteret de unge med deres lovovertrædelse og derefter hurtigt at sætte ind med fornuftige sanktioner, der kan få de unge til at tænke sig grundigt om, når de er kommet på kant med loven, så de ikke blot uden videre overvejelser fortsætter med nye lovovertrædelser, fordi der jo ikke skete noget ved de første.

De lovovertrædelser, der begås af 15-17-årige, skyldes ikke sjældent kedsomhed, tiloversfølelse, gruppepres eller ligegyldighed, og det er ofte unge, som ikke er kommet ind i et mere fast kriminalitetsmønster, og som ikke er hårdt belastede kriminelle, som måske bl.a. ved disse kontrakter kan hjælpes ud af den onde cirkel tidligere end før.

Unge har behov for, at der stilles krav til dem, de har brug for at mærke, at de betyder noget, og at der er brug for dem. Med den eksisterende praksis for adskillige tiltalefrafald og betingede domme, der følger tidsmæssigt langt efter den kriminelle handling, har mange unge kriminelle ikke opdaget alvoren, for de havde så mange småforhold bag sig og pludselig fik en alvorlig ubetinget dom. Sådanne unge har vi gjort en bjørnetjeneste ved ikke at reagere mærkbart på et tidligere tidspunkt.

Almindelig afsoning vil ofte bringe den unge endnu nærmere det kriminelle miljø, hvilket